

gerne til den nye affattelse af § 14, stk. 2. I de almindelige bemærkninger er det på s. 12 bl. a. anført, at denne ordning stemmer med forskellige andre ekspropriationslove, og at den stedlige kommunalbestyrelse — som den myndighed, der er borgerne nærmest — også vil være bedst egnet til at føre forhandlinger om ejendomsafståelser og foretage matrikulære berigtigelser m. v.

Det naturlige område for reglen er de tilfælde, hvor der skal eksproprieres til fordel for en vandforsyning, som ligger i og alene forsyner forbrugere i vedkommende kommune.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger s. 13, kunne Københavns kommune under forhandlingerne om lovforslaget ikke tiltræde, at ekspropriationsbeføjelsen blev lagt hos den stedlige kommunalbestyrelse med hensyn til ekspropriationer til fordel for et vandforsyningsanlæg, som tilhørte en fremmed kommune. Københavns betæneligheder, der navnlig vedrørte forholdene for hovedstadens vandforsyning, gik ud på, at store projekter kunne blive meget vanskelige at gennemføre. Hovedstadens vandforsyning må påregne stadig at skulle udføre anlæg langt fra Københavns kommune med tilhørende ledninger, der må føres gennem en række mellemliggende kommuner. I sådanne sager vil reglen om, at den stedlige kommune er ekspropriationsmyndighed, medføre en ret kompliceret forretningsgang, hvor det vil blive vanskeligt at gennemføre en ensartet behandling af ekspropriationssagerne fra kommune til kommune. Det fremgår af bemærkningerne, at dette spørgsmål ville blive gjort til genstand for særlige forhandlinger mellem de to hovedstadskommuner, de kommunale organisationer og ministeriet. Hvis man herefter nåede frem til, at ekspropriationerne i de nævnte tilfælde burde ske på en anden måde, ville der blive stillet ændringsforslag herom.

Disse forhandlinger er nu gennemført, og der er herved opnået enighed mellem de to hovedstadskommuner, de kommunale organisationer og ministeriet om forslag til ændringer af lovforslagets § 1, nr. 1, med hensyn til lovens § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, om ændring i lovforslagets § 1, nr. 19 (lovens § 14), samt om ændring af lovforslagets § 1,

nr. 31 (lovens § 18, stk. 1, der efter lovforslaget bliver § 17, stk. 1).

Den væsentligste af disse ændringer er ændringen af § 14.

§ 14, stk. 2 og 3, svarer til det oprindelige forslags § 14, stk. 2, og fastholder således reglen om, at ekspropriationsbestemmelsen træffes af den stedlige kommunalbestyrelse. Denne regel skal gælde for alle ekspropriationer til fordel for offentlige vandforsyningsanlæg, ligegyldigt om de er af betydning for en eller flere kommuner, medmindre der er truffet anden bestemmelse i medfør af de foreslåede særregler i § 14, stk. 4, eller § 14, stk. 5.

§ 14, stk. 4, giver mulighed for at træffe en sådan anden bestemmelse med hensyn til *hovedstadsområdet*s offentlige vandforsyning. Det foreslås i så henseende, at ministeren for forureningsbekæmpelse får to muligheder for at bestemme, at beslutningen om ekspropriation skal træffes af en anden myndighed end den stedlige kommunalbestyrelse. *For det første* kan han bestemme, at ekspropriationen skal foretages af hovedstadsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser. Efter ønske fra Københavns kommune foreslås det *for det andet*, at ministeren kan bestemme, at ekspropriationen skal foregå efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (lov nr. 186 af 4. juni 1964). Benyttes denne lov, skal både ekspropriationen og erstatningsfastsættelsen foretages af de særlige myndigheder (ekspropriations- og taksationskommissioner) efter denne lov. Ved andre ekspropriationer efter vandforsyningsloven foretaget af kommunalbestyrelser og amtsråd skal erstatningsspørgsmålene afgøres af landvæsenstretterne.

§ 14, stk. 5, giver mulighed for at træffe en særlig bestemmelse om ekspropriationsbeføjelsen, når der i sager, som *ikke* har forbindelse med *hovedstadsområdet*s vandforsyning, ønskes eksproprieret i en kommune til fordel for et vandforsyningsanlæg, der enten tilhører en anden kommune eller tilhører et kommunalt fællesskab, som ikke omfatter den kommune, hvor ekspropriationen ønskes. Det foreslås her, at ministeren skal kunne bestemme, at ekspropriationsbeslutningen skal træffes af vedkommende amts-